

Meer-Zicht

29e jaargang nr.5 sept-okt 2025

Blad van de Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

Wie was het die de zon verzon
toen de allereerste dag begon
die sterren aanstak voor de nacht
het eerste vlokje sneeuw bedacht
wie blies de wind zijn adem in
gaf mens en dier hun wezen
wie schreef de teksten, welke pen
voor merels en voor mezen

Je voelt als iemand huilt of lacht
of als de regens zingen
dat zich één grote lieve kracht
verbergt in alle dingen

Toon Hermans

Afzender: Kerk "de Bron"

Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

Hugo de Vrieslaan 2 1097 ED Amsterdam

Inhoud dit nummer

- 3 Info over kerk "de Bron"
- 4 Ds.Gerbrand Molenaar
- 4 Inschrijfformulier: Protestantse Kerk in Nederland
- 5 Rene Visser
- 6 Gerbrand Molenaar
- 7 van de Kerkenraad
- 8 Rooster kerkdiensten
- 9 Veilige gemeente
- 10 **Concert zondagmiddag 12 oktober 2025 aanvang 15.00 uur** Begijnhof-Amsterdam
- 11 Bericht van overlijden (Kees de Zwart)
- 12 Bericht vanuit de Diaconie
- 13 Tel uw zegeningen (kort verhaal)
- 15 Give en Get
- 16 Brood en Vis kring
- 18 Het Pieterpad deel 2
- 20 Bericht van overlijden (Wil van Veeren van Es)
- 21 World Picknick for Peace
- 22 Hein Heijnen. (Lichtflits)
- 23 Terug naar de Bron 15: zuiverheid der beginselen (Rogier Schravendeel)
- 27 De blik van Dick (Unu Pikin)
- 28 **Uitnodiging zondag 21 september 2025**
- 30 Terug blik Muziek in de Bron jaargang 5
- 33 Onze zieken gemeenteleden

Het eerst volgende nummer zal verschijnen woensdag 5 nov 2025
Kopij voor dit nummer dient U in te leveren op woensdag 29 okt 2025
email: meerzicht@kerkdebron.org

Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer

Adres Kerk De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam
Tel. 020 – 665 55 32

Onze diensten zijn live te volgen op
Kerkdienstgemist.nl

Onze Bankrelatie:

Predikanten:

Ds. Gerbrand Molenaar

Gemeente predikant

tel. 06 13831450

molenaargt@gmail.com

dominee@kerkdebron.org

Ds. René Visser

Buurtdominee

tel. 06 53489239

hnrvisser@gmail.com

buurtdominee@kerkdebron.org

Ds. Margrietha Reinders

**kerngemeente
Betondorp Bloeit**

tel. 06 10421819

Jeugdwerker:

Dominique Massyn

massyndominique55@gmail.com

Kerkenraad

Contact opnemen met de scribe,
kerkenraad@kerkdebron.org

De Diaconie

diaconie@kerkdebron.org

Beheerder **Chris van der Veer**

beheerder@kerkdebron.org

tel. 0625055481

Protestantse Gemeente

Amsterdam-Watergraafsmeer

IBAN NL78INGB00004612 09

Diaconie Protestantse Gemeente

Amsterdam-Watergraafsmeer

IBAN NL10INGB0004622084

Stichting Betondorp Bloeit

IBAN NL39 trio 0320258513 t.g.v.

Betondorp Bloeit

Meer-Zicht

Is het blad van de

**Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer.**

Het is een platform voor berichten,
meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan
gemeenteleden

De redactie behoudt zich het recht
voor ingezonden artikelen te
wijzigen, in te korten of in het
geheel niet te plaatsen.

Redactie: Wim Knabe

Kopij: meerzicht@kerkdebron.org

Meerzicht

Wordt in digitale vorm gepubliceerd op
www.kerkdebron.org

Ledenadministratie

Ans van Raalte-Deschan

ledenadministratie@kerkdebron.org

Inschrijfformulier: Protestantse Kerk in Nederland

Protestantse Gemeente Watergraafsmeer 'De Bron'

Achternaam:	
Voornamen:	
Roepnaam:	
Geboortedatum:	
Geboorteplaats/land:	
Adres:	
Postcode:	
Plaats:	
Tel.nr.	
Mob.nr:	
e-mail adres:	
Burgerlijke staat:	
gehuwd / naam echtgenoot	
ongetrouwd	
partnerschap / naam partner	
huwelijks- partnerschaps datum/ plaats	
kerkelijke gegevens:	
gezindte:	
gedoopt: datum, plaats en kerk	
belijdenis: datum en plaats	
kerkelijk huwelijk: datum en plaats	

Een tuin om nooit te vergeten

Tijdens onze vakantie naar Italië maakten we een bijzondere tussenstop bij het klooster van de evangelische zustergemeenschap in Darmstadt. Een aanrader! Deze orde ontstond na de Tweede Wereldoorlog, toen vanuit een Bijbelstudiegroep een krachtige ervaring plaatsvond onder gelovige vrouwen. In het gebombardeerde Darmstadt bouwden zij samen een kapel op en vormden ze een gemeenschap. Tot op de dag van vandaag zijn er nog altijd veel zusters actief. We waren er maar één dag, maar het heeft met diep geraakt.

Deze zusters stellen Jezus centraal in alles wat ze doen, en dat begint al bij hun gastvrijheid. We werden verwelkomd door een 81-jarige zuster, die onze gastvrouw was. Ondanks haar leeftijd was ze nog erg fit en als lid van de tuingroep hielp ze mee met het onderhoud van de prachtige kloostertuin. Die dag legde ze haar werk neer om ons rond te leiden, met een warme glimlach en zichtbaar plezier. In haar eenvoudige aanwezigheid en toewijding proefde ik iets van de liefde van God.

De tuin zelf was indrukwekkend: een groot park waarin het leven van Jezus liefdevol verbeeld werd. We werden uitgenodigd om Hem te ontmoeten, niet door woorden, maar door symbolen. Een stromende fontein verbeeldde de bron van levend water. Op de foto zie je er iets van, maar in werkelijkheid was het krachtiger: uit kleine kraantjes kon je water tappen, als een tastbare herinnering aan Jezus' woorden in Johannes 4:14:

“Wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen.”

Diezelfde bron stroomt ook in de Watergraafsmeer, en wij mogen drinken van Zijn liefde, kracht en zegen.

Verderop bevond zich een groene heuvel met de zaligsprekingen, en een klein meer als verwijzing naar de wonderen op het meer van Galilea. Maar het meest indrukwekkend vond ik de tuin van het lijden. In katholieke kerken zie je vaak de kruisstaties, hier waren ze op geheel eigen wijze vormgegeven: met reliëf, mozaïeken en beelden die de lijdensweg van Christus uitbeeldden.

Bij elk beeld stonden korte teksten die de verbinding legden tussen Christus en ons. Want wie kent geen pijn, onrecht of eenzaamheid? Het is aangrijpend om oog in oog te staan met de lijdende Christus. Hij is afgedaald in ons bestaan met alle pijn, lijden en verdriet aan toe – tot in de dood. En juist daardoor is Hij voor altijd met ons verbonden. Maar de tuin eindigde niet bij het kruis. Er was een schitterend mozaïek van de opgestane Christus – overwinnaar – die ons laat delen in Zijn overwinning.

Deze plek liet iets diepers bij me achter, iets wat nauwelijks onder woorden te brengen is. Een puurheid. Een eenvoud. Een diepe focus op Jezus. Soms doen we zoveel, terwijl wat Hij deed al genoeg is. Vanuit het leven met Hem mogen we alles ontvangen wat we nodig hebben: kracht, wijsheid, liefde, genade.

Het is mijn verlangen om diezelfde focus ook in mijn eigen leven aan te brengen. Want wanneer we Jezus zien, verbleekt al het andere. En ik ben dankbaar dat we als kerk samen een plaats mogen vormen waar Hij welkom is. Waar we Zijn nabijheid mogen ervaren, Zijn stem horen, Zijn lijden delen en Zijn opstanding vieren.

En ook het komende seizoen zijn er weer volop mogelijkheden om dat in praktijk te brengen. Op woensdag 17 september start de nieuwe Alpha-cursus. Wat mooi dat er al mensen zijn aangemeld! Er is nog ruimte, ook voor wie al langer meeloopt maar verlangt naar verdieping. In de Alpha staat het leven van Jezus centraal, en wordt op een toegankelijke, persoonlijke manier uitgediept.

Daarnaast is er iedere maandagavond een gezamenlijke maaltijd. Wonderlijk genoeg hadden we tot nu toe iedere week een liefdevolle kok die voor ons zorgde – een groot dankpunt! Eten verbindt. Er ontstaan mooie gesprekken en mensen delen hun hart met elkaar. Wil je een keer helpen koken? Laat het weten! En dan zijn er nog zoveel andere mooie en waardevolle activiteiten. Ik kijk ernaar uit om in alles de liefde van Jezus te zien en uit te delen.

Reflectievragen:

- . Waar heb jij Jezus het laatst onverwachts ontmoet?
- . Wat helpt jou om je focus (weer) op Hem te richten?

Buurtdominee René Visser
 buurtdominee@kerkdebron.org

Een nieuw seizoen. Wat is het gevoel?

Na een periode van vakantie pakken we als kerk de draad weer op. In de 18 jaar dat ik dominee ben, vond ik dit soms een lastig moment. Dan overviel me het gevoel: daar gaan we weer, dezelfde riedel van het kerkelijk jaar (om het oneerbiedig te zeggen), dezelfde vergaderingen, dezelfde drukte en verplichtingen. Meestal ebde dat na een tijdje wel weer weg.

In alle eerlijkheid kan ik zeggen dat ik dit in mijn periode bij De Bron nog niet heb gehad. Geen gevoelens van sleur of iets van dien aard. Daarvoor is onze situatie veel te dynamisch. Ik ervaar dat als positief, maar het maakt wel onrustig. Er zijn vraagtekens over de toekomst: hoelang kunnen wij nog kerk blijven zoals het nu gaat? De financiën dwingen ons tot het maken van keuzes die misschien pijnlijk zijn. Dat is een proces waarin we elkaar echt nodig hebben.

In het seizoen dat voor ons ligt gaan we hier concreet mee aan de slag. Er volgen vergaderingen waar u en jij voor zullen worden uitgenodigd. Houd voor alle informatie de weekberichten in de gaten. En bedenk dat je een belangrijke rol speelt in de toekomst van De Bron. Hopelijk ben je erbij (betrokken)!

Zoals gezegd: onze situatie brengt onrust teweeg. En onzekerheid. Misschien voel jij het ook. Dat kan werken als een magneet: het trekt alle energie naar zich toe. Dat is een valkuil waar we bedacht op moeten zijn. Want uiteindelijk draait het in de kerk niet om overleven, maar om Leven. De zorgen die er zijn hebben we helemaal serieus te nemen, we kunnen er niet voor weglopen. En tegelijk blijft onze focus: de Bron die onuitputtelijk is en het Levende Water dat nooit opdraakt. De kerk is ervoor om jou en mij daar te brengen. Zij is er niet voor zichzelf.

Ik ben heel benieuwd wat dit nieuwe seizoen ons gaat brengen. Geen sleur in ieder geval. Sleur in de kerk is trouwens funest. De oude manieren zijn uitgewerkt. Er dient zich iets nieuws aan. Wat dat is, weten we nog niet. De onrust en de vraagtekens boven ons hoofd voelen ongemakkelijk. Het vraagt om vertrouwen en dat we elkaar daarin helpen.

Misschien is dit dan wel precies die weg die ons dichterbij brengt: bij elkaar, bij het Leven, bij de Bron.

Gerbrand Molenaar

Vanuit de Kerkenraad

Deze zomer las ik het nieuwe boek van Kees van Ekris, *De magie van het geloof*. Van Ekris is de huidige scriba van de landelijke kerk waartoe ook onze gemeente behoort. Het boek is het resultaat van zijn werk als 'theoloog der Nederlanden' (voorheen: theoloog des vaderlands), en bestaat uit interviews met een tiental personen, waarin Van Ekris op zoek is naar het 'verhaal' dat hen drijft. Van Ekris is er van overtuigd dat in iedereen wel zo'n verhaal te vinden is. Gaandeweg wordt duidelijk dat die verhalen ons ofwel van het pad af, of juist op weg kunnen helpen. Wat is het verhaal dat ons drijft? Van Ekris noemt het de mythe – niet dat het iets mytisch is, maar omdat het iets is wat verder gaat dan een rationele argumentatie. Het is iets wat onze verbeelding prikkelt. Juist die verhalen moeten ook kritisch bekeken worden. Sturen ze ons wel de goede kant op? Het geloof is zo'n verhaal wat ons op weg helpt. Niet altijd de goede kant op, zo heeft de geschiedenis laten zien. Daarom ook dat de kerk een plaats is waar dat verhaal niet alleen telkens weer verteld moet worden, maar ook uitgedaagd. Van Ekris noemt het het heilig lied, dat in de kerk levend wordt gehouden. Zingend zien we meer, tasten we dimensies van de werkelijkheid af, waar we anders niet bij kunnen.

Ik moest er aan denken aan het begin van het nieuwe seizoen. Juist nu we in een aantal sessies, onder leiding van Bert Bakker, ook met elkaar moeten bepalen hoe we als gemeente de toekomst zien, en welke keuzes we daarvoor moeten maken. Ik schreef er al eerder over, en via de weekbrieven zullen we daarover nog een en ander aankondigen. Het gaat er niet alleen over dat we een ruimte behouden waar we elkaar kunnen ontmoeten (wat uitzonderlijk is, en uitermate goed), maar ook waar we met elkaar dat heilige lied kunnen inzetten, het lied waarmee de wereld glans krijgt, en waarmee we zelf ook op weg geholpen worden in een wereld die kil en beklemmend kan zijn. Niet om ons uit die wereld terug te trekken in een isolement, maar juist om telkens weer dat lied in ons wakker te roepen, dat ons helpt om werkelijk aanwezig te zijn waar we geroepen worden.

Naar die gesprekken zie ik uit.

Met een hartelijke groet,

Namens de kerkenraad

Hans Teerds

Rooster kerkdiensten

wijzigingen voorbehouden

Aanvang 10.00 uur zie 21 september aanvang 10.30 uur

zondag 7 september 2025	Gerbrand Molenaar	Startzondag
zondag 14 september 2025	Gerbrand Molenaar	Heilig Avondmaal
zondag 21 september 2025	Gerbrand Molenaar	Vredeszondag
zondag 28 september 2025	René Visser	
zondag 5 oktober 2025	Anouk Helmich	
zondag 12 oktober 2025	Gerbrand Molenaar	
zondag 19 oktober 2025	Gerbrand Molenaar	
zondag 26 oktober 2025	René Visser	
zondag 2 november 2025	Gerbrand Molenaar	
zondag 9 november 2025	Marja van Gaalen	
zondag 16 november 2025	Gerbrand Molenaar	

Bijzonderheden rond de diensten:

- ***Startzondag**: Op zondag 7 september markeren we de start van het nieuwe seizoen.
- ***Heilig Avondmaal**: Op zondag 14 september vieren we samen de maaltijd van de Heer.
- ***Vredeszondag**: Op zondag 21 september vieren we de jaarlijkse Vredeszondag. We doen dat in een oecumenische viering samen met de parochie Martelaren van Gorcum en de Evangelische Broedergemeente uit de Koningskerk. De dienst vindt plaats in de Hofkerk. Aanvang 10:30 uur.

Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn, en wie van jullie de eerste wil zijn, moet slaaf van de anderen zijn, want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen. — Marcus 10:43-45

<https://dawo.nl/?p=9373>

Veilige gemeente

Kerk “de Bron” wil graag een veilige plek zijn voor iedereen die er binnenstapt, en betrokken is, er werkt, of een beroep doet op het pastoraat.

Als kerkenraad zijn wij de afgelopen tijd bezig geweest met dit thema. Hiervoor hebben we een gedragscode opgesteld, gaan we VOG's aanvragen en hebben en hebben we vertrouwenspersonen aangesteld.

Gedragscode

Helaas zijn grensoverschrijdend gedrag, discriminatie en (seksueel) misbruik ook in kerken actuele thema's. Als kerk “de Bron” willen we ons daarvan distantiëren, en doen er alles aan in ons beleid en onze organisatie om een veilige plek te bieden aan iedereen die op een of andere manier betrokken is bij de kerk. Dit is in lijn met het beleid van de Protestantse Kerk Nederland, waar “de Bron” deel van uitmaakt. We hebben daarom een gedragscode opgesteld, die geldt voor alle vrijwilligers binnen de kerk.

Deze gedragscode kunt u nalezen op de website van onze kerk (onder het kopje “contact”).

Aanstellingsbeleid vrijwilligers en VOG

Voordat iemand als vrijwilliger binnen de kerk kan werken met kwetsbare mensen, zorgen we dat we diegene kennen. We bespreken vooraf met hem of haar wat onze gedragscode is, wat we van elkaar (kunnen) verwachten. We vragen naar de drijfveren en voeren een gesprek over de kwetsbaarheid van werk in de kerk. Ook vragen we voor vrijwilligers een VOG (verklaring omtrent gedrag) aan. Vanaf 1 juli is dit een verplichting die vanuit de PKN (Protestantse Kerk Nederland) gesteld wordt.

Vertrouwenspersonen

Mocht u desalniettemin in onze kerk te maken krijgen met ongewenst gedrag, dan kunt u zich wenden tot onze twee vertrouwenspersonen. Bij hen kunt u uw verhaal kwijt en kunnen u verder helpen.

Lenny van den Brink | Vertrouwenspersoon (beschikbaar vanaf 1 sept 2025)

info@lennyvandenbrink.nl of 06-2141 9607

Pieter Verstoep | Vertrouwenspersoon

pieter.verstoep@gmail.com of 06-57030468

Interkerkelijk Koor Watergraafsmeer

JUBILEUMCONCERT

THANKS BE TO GOD

*Engelse Kerk
Begijnhof-Amsterdam*

Zondagmiddag 12 oktober 2025

Aanvang 15:00 uur

(deuren open vanaf 14:30 uur)

Verleih uns Frieden	-	F. Mendelssohn
Cantique de Jean Racine	-	G. Fauré
Laudate Dominum	-	W.A. Mozart
Ombra Mai Fu	-	G.F. Händel
en diverse werken uit ons vaste repertoire		

m.m.v.
Karina Kantarova, piano
Ireen van Bijnen, sopraan
Jan Steen kwartet

algehele leiding:
Nelly van den Broek

toegang: € 10,00 (incl. consumptie na afloop concert)
kaartverkoop via koorleden, www.ikw-amsterdam.nl
of info@ikw-amsterdam.nl

het
cultuurfonds

AK amsterdams
fonds voor de
kunst

Info: bij **Nel Westra** tel. 0622516153 E-mail: westra230@zonnet.nl

In memoriam Kees de Zwart

Op zaterdag 2 augustus overleed Cornelis Maarten de Zwart in de leeftijd van 88 jaar. Kees was een geboren Watergraafsmeerder en hij vertelde graag over de beginjaren van de Emmakerk (wat nu De Bron is), over zijn jeugd daar, hoe hij gevormd is als mens en als gelovige. Kees volgde de hervormde kweekschool waar zijn liefde voor theologie, filosofie en geschiedenis tot bloei kwam. Hij was een man met een grote algemene ontwikkeling en brede interesse. Hij las heel veel over de Tweede Wereldoorlog en werd beziggehouden door de grote levensvragen die dit historische drama opriep: Kun je na zoveel gruwelijks nog wel in God geloven? Kees zag veel mensen om zich heen de kerk de rug toe keren, en daar leed hij aan. Voor hemzelf was het geloof ambivalent: als kind werd hij zeer geraakt door de liefde van God, op een manier die hem nooit meer losliet. Tegelijk kon hij het geloof ook vaak kwijt zijn, dan wist hij niet wat er allemaal van waar is en kon hij heel somber zijn over de wereld en over zichzelf. Wat hem geestelijk op de been hield, was de kerk en met name de kerkdiensten. Op latere leeftijd keerde Kees met zijn vrouw Hannie terug naar de Emmakerk, die toen inmiddels De Bron heette. Ze woonden weliswaar in Purmerend, maar elke zondag kwamen ze trouw naar de Watergraafsmeer gereden. En ook doordeweeks waren Kees en Hannie vaak betrokken bij Bijbelkringen. Op zijn unieke en markante manier droeg hij bij aan de opbouw van de gemeente: liefdevol en enthousiast stapte hij op iedereen af in de hoop op een goed gesprek. Op zijn 80e deed Kees belijdenis van zijn geloof. Hoe ouder hij werd, hoe meer Jezus een bron van kracht en hoop voor hem was. Al wist hij niet meer precies wat hij geloofde, hij wist dat Jezus er voor hem was. In de laatste dagen van zijn leven ervaarde hij zijn aanwezigheid steeds sterker. Hij zag Jezus voor zich, die hem wenkte. In overgave en vertrouwen nam Kees afscheid. Dankbaar zijn we voor het leven van Kees, voor de mens die hij was, liefdevol, gevoelig en innemend. Dankbaar zijn we voor Hannie met wie Kees 54 jaar het leven deelde, en die hem tot het laatste toe kon verzorgen. Hierdoor kon Kees thuis, in zijn vertrouwde omgeving sterven. Op vrijdag 8 augustus vond de afscheidsdienst plaats in De Bron. I.v.m. vakantie van de predikanten deed ds. Dirk-Jan Thijs de dienst en sprak daarin over de tekst op de rouwkaart uit 2 Timoteüs 4:7 'Ik heb de goede strijd gestreden en het geloof behouden.' Woorden die klinken als kern en samenvatting van zijn lange leven. We bidden voor Hannie om kracht voor de tijd die voor haar ligt!

Schilderij van Kees op de rouwkaart

Een van de velen welke Kees in zijn leven schilderde

Timoteüs 4:7-8

Maar ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden. Nu wacht mij de erekrans van de gerechtigheid, die de Heer, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op de grote dag; en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien.

IBAN NL10INGB0004622084

 Bericht vanuit de Diaconie

Diaconale collectes juli en augustus 2025 (wijzigingen voorbehouden)

Datum collecte:	Diaconaal doel
7 september	Kerk in Actie-WereldDiaconaat- opvang straatkinderen Indonesië
14 september	Give & Get project
21 september	Oecumenische dienst in de Hofkerk om 10.30 uur Collecte doel: het Rode Kruis
28 september	Exodus – ex gedetineerden
5 oktober	Kerk in Actie – Israëlzondag
12 oktober	KIA - Vredeweekcollecte - Syrië
26 oktober	Stichting Surinamekalender
2 november	Drugspastoraat Amsterdam

Verantwoording Diaconale collectes 2025

Datum collecte:	Diaconaal doel	
6 juli	KIA - Ghana - stop kinderarbeid in de visserij	117
13 juli	Stichting Suriname jaarkalender	130
20 juli	Nederlands Bijbelgenootschap	73
27 juli	Classicale Commissie Pastorale Zorg verstandelijk gehandicapten	160
3 augustus	Stichting Jeanette Noëlhuis - Amsterdam Z.O.	83
10 augustus	Sanyu Babies Home Uganda	113
17 augustus	Hospice Kuria Amsterdam	110
24 augustus	Flame Foundation	234

 Bedankt

Tel uw zegeningen

Tja dat is moeilijk, een cadeautje te kopen voor iemand die je niet kent...

Dat was de opdracht die Fiene en anderen van de secretaresse kregen aan het eind van de ochtend van de vrouwenkring.

Het was een feestelijke morgen geweest de vereniging bestond veertig jaar. Dat werd fijn, met als extra een spreekster van buitenaf, met elkaar gevierd. Ze hadden heerlijk gezongen om de Here hun dank te bewijzen. Het bestuur had verder bedacht dat ze allemaal iets zouden geven aan ouderen in de gemeente, die ziek zijn of het moeilijk hebben, of de diensten zondags niet meer bij kunnen wonen. Fiene had een briefje meegekregen om iets te kopen voor een oudere dame, die het afgelopen jaar weduwe is geworden, mevrouw Arends. Ze was overigens blij dat ze niet iets hoefde te kopen voor een heer. Een mannencadeau vond zij helemaal moeilijk te kopen. Zelf houdt ze erg van lezen. Maar wie weet is de voor haar onbekende mevrouw juist iemand die heel creatief is? 's Nachts vouwt ze haar handen onder het dekbed, en vraagt ze in haar gebed of de Here haar hierbij wijsheid wil geven. 'Heer! Bij U is wijsheid! Leidt U mijn gedachten dat ik iets vinden mag, dat goed bij deze mevrouw past, 'Met vrede in haar hart valt ze daarna in slaap.

Met de vrouwenkring maken ze de week erop een dagtocht naar Schoonhoven. Dat was een verrassing van het bestuur geweest om gezellig een dagje weg met elkaar weg te gaan. Een echte touringcar komt hen die ochtend ophalen de stemming zit er helemaal in en voordat ze weten komen ze aan in het gezellige stadje dat zo prachtig aan het water ligt. Het is echt feest. Allereerst drinken ze gezellig koffie bij het hotel met terras aan het water, waar de zonnestralen gouden licht op tovert. Dan staat een bezoek aan het Zilvermuseum op het programma. Daar wordt ook de lunch gebruikt.

Voordat Fiene die middag weer uit de winkel bij het museum naar buiten stapt, ziet zij nog een vitrine met 'sale' erop. Als ze vlug is, kan ze nog gauw even kijken. Altijd leuk. Vooral in een zaak waar zoveel mooie sierraden te koop zijn, die zij eigenlijk voor zichzelf te duur vindt. Als ze enkele afgeprijsde mooie horloges en ringen ziet, valt haar oog ineens op iets anders. Dat is iets moois!. Ze wordt helemaal warm van binnen. Zou dat een cadeautje voor de oudere mevrouw kunnen? Zou dat waar zijn? Daar bovenin op de bovenste glazen plateautje... Een mooi verzilverd fotolijstje!

Ze kijkt snel op haar horloge, het zou nog net kunnen voordat de bus vertrekt. Ze loopt vlug terug naar de kassa. Gelukkig is er een van de winkeldames beschikbaar die haar wil helpen. Ze vraagt haar even mee te lopen naar de vitrine. Kijk mevrouw, er zit een kleine beschadiging onderaan het lijstje. Maar als het gewoon rechtop zet. Is dat niet zichtbaar, 'legt ze uit. Doen! Denkt Fiene bij zichzelf, dit is te mooi om te laten lopen. Het lijstje wordt nog mooi ingepakt. En daarna rent ze naar de bus, waar ze met applaus ontvangen wordt, want er werd nog een dame gemist, en dat was zij. Met een rood hoofd van het haasten gaat ze gauw zitten, maar met een blij hart dat ze geslaagd is met haar cadeautje. Zo'n mooi verzilverd lijstje voor deze prijs

In de seniorenwoning van mevrouw Arends is het een blijde dag. Deze morgen kreeg zij te horen dat haar kleinzoon geboren was! Er is naar zijn komst uitgekeken. Vooral na wat zij het afgelopen jaar heeft meegemaakt. Het ziekbed en daarna het overlijden van haar lieve man. Op de dag van de begrafenis van haar man, lieten haar zoon en schoondochter haar weten dat zij weer een kindje mochten verwachten. Wat had ze dat bijzonder gevonden dat ze dit precies op de die dag mocht horen. De Here had haar man tot Zich genomen en hij had nieuw leven

Het was afscheid nemen van een geliefde, en ook het verwelkomen van een kindje dat in liefde werd verwacht. Alle daar opvolgde maanden had ze intensief met hen meegeleefd. Spannend waren de laatste weken en dagen geweest. Het mocht allemaal goed gaan! Nieuw leven had zich aangekondigd. Een zoon Maarten was geboren! Wat was ze blij met de verlossende telefoontje van haar zoon die ochtend. Een zoon...in de lijn van de geslachten, Maarten Arends. Een stamhouder.

Ze denkt terug aan de woorden uit die prachtige **Psalm 90**, die haar vader altijd las aan het begin van een nieuw jaar. **'Here, U bent ons toevlucht geweest van generatie op generatie'.**

Gods trouw is van geslacht op geslacht. Ondanks het feit dat ze haar man zo erg mist, na alle jaren dat zij door de bijzondere band van het huwelijk zoveel jaar samen mochten zijn, is er grote dankbaarheid in haar hart. Ze vouwt in de stilte van de avond haar handen en dankt haar hemelse Vader, Die haar zegent en zo nabij is.

Deze stille avond wordt verbroken door de bel. Ze schrikt op. De kinderen en de burens komen zelf achterom. Dan ziet zij ineens een bekend gezicht voor het raam. Ze zet haar bril wat rechterop haar neus. Is dat niet de vrouw van de jeugdoudster? 'Ha mevrouw Arends', begroet Fiene haar bij binnen komen, 'heeft u het ook gelezen dat de vrouwenkring veertig jaar bestaat? Nu hebben wie allemaal een adres gekregen van mensen die 's zondags niet meer naar de gemeente kunnen komen. Om hen met een cadeautje te verrassen 'Ach wat ontzettend aardig!'

Ze raken samen aan de praat. Maar dan springt Fiene op. Ik moet nu echt gaan ik ben de hele dag op stap geweest. We zijn naar Schoonhoven geweest. En daar heb ik iets voor u mee genomen! Kijkt u maar!' nieuwsgierig maakt mevrouw Arends het pakje open. Óch ...wat mooi', stamelt ze. 'veel te erg!' Nee, nee', lacht Fiene. Ik zal het eerlijk zeggen, kijk hier onderop zit een klein plekje. Maar dat weten alleen u en ik, verder is het prachtig vindt u niet!' De tranen schieten mevrouw Arends in de ogen. Een zilveren fotolijstje... voor Maarten! Wat is de Here! goed voor haar! Telkens en telkens laat Hij zien dat Hij met haar is! Nu weer Dit cadeautje, vandaag voor haar. Ze vertelt het aan Fiene Dan buigen ze beiden het hoofd op deze zomeravond, om Hem te danken voor al zijn zegeningen.

**Tel uw zegeningen,
tel ze één voor één.
En u ziet Gods' liefde
dan door alles heen**

van: Desiree de Vries

IBAN NL10INGB0004622084 o.v.v Give&Get

In alle vier de evangeliën lezen we over de wonderbaarlijke vermenigvuldiging van broden en vissen. Jezus weet daar een kleine hoeveelheid brood en vis zo te vermenigvuldigen dat grote mensenmassa's daar van kunnen eten! Zo ontzettend bijzonder! In een kleine, maar niet minder bijzondere variant, maken we dit ook mee in De Bron. Inmiddels is al een paar jaar de **Give&Get-kast** open, waar elke maandag een groep van ongeveer 15 personen producten komt halen. Op wonderbaarlijke wijze blijkt de kast toch elke keer weer gevuld te zijn! U hebt daar een groot aandeel is. Dankzij alle spulletjes die elke keer binnenkomen, kunnen we veel mensen elke week van een klein extraatje voorzien.

Sinds een aantal maanden zamelen we op de zondagen spullen voor de kast in. Elke keer levert dat twee volle kratten op. Ontzettend mooi! Ook dit jaar gaan we daarmee verder. U kunt vast de volgende zondagen in uw agenda noteren:

zondag 7 sept 2025

14 sept 2025

21 sept 2025

28 sept 2025

6 okt 2025

12 okt 2025

19 okt 2025

26 okt 2025

Nu elke maandag een maaltijd

Veel dank namens de Diaconie en het Missionaire Team!

Wees de reden dat iemand glimlacht vandaag

**NL10INGB 0004 6220 84 t.n.v.
Diac. Prot. Gem.
Watergraafsmeer o.v.v. Flame
Foundation Tabitha.**

Beste Gemeenteleden,

Nadat ik een jaar vrijwilligerswerk heb gedaan in Kenia hebben we de Flame foundation opgericht met Nederlandse en Keniaanse vrienden. Deze stichting ondersteunt rond de 100 kwetsbare kinderen en hun (pleeg)gezinnen in Kenia met onderwijs en medische zorg. (www.flamefoundation.nl)

Afgelopen zondag, 24 augustus collecteerden we in de kerkdienst voor de Flame Foundation en sponsordochter Tabitha.

Uit Kenia ontving ik een filmpje waarop Tabitha haar dankbaarheid uitspreekt voor de steun die ze ontvangt van de Bron. Ook ontving ik onderstaande foto's van afgelopen zomer van Tabitha en haar verzorger/grootmoeder Martha. Tabitha is nu 13 jaar en zit in klas 7 van de basisschool.

Vriendelijke groet,

Mirjam van Meekeren-Wildenbeest (wildenbeestm@hotmail.com)

Dumpb is leverbaar!

Deze zomer is het opknappen van de De-Bron-stoelen afgerond. Het betreft de partij stoelen die over is, ruim 70 stoelen, van het type zoals ze nu in de kerkzaal staan. Het opknappen bestond uit het versterken en het lichter maken. Deze stoelen zoeken een nieuwe bestemming. Wat mij betreft zijn ze prima geschikt als kerkstoel, keukenstoel, eetkamerstoel of Als je interesse, goede ervaringen of herinneringen hebt dan kan je er een paar, of meer, krijgen. Wat kost zo'n stoel?: wat het je waard is en schenk dat bedrag aan de kerkrentmeesters (of een ander goed doel). En: als je iemand of een instantie weet die een partij wil kopen: laat het me weten. Ze staan inmiddels bij mij in de weg, het was een gaaf project om aan te werken. Mogelijk worden er nog een paar getransformeerd naar een bank of een loungestoel. Schilderen in een kleur kan met mij overlegd worden. De naam Dumpb is een samenvoeging van de naam van de oorspronkelijke ontwerper (Dum) en mijn initialen (mpb). En deze naam verwijst naar dat de stoelen 'afgeschreven' waren. Echter: met het opknappen hebben ze weer een heel leven voor zich ...

Groet, Mari Baauw
06 52340381

Mooi toch!, wat vindt u?

In deze extreem droge en hete zomer groeien deze bomen in hoog tempo naar de hemel. Wat een verrassing, een Gods geschenk!?, ze denken vast: de kerk heeft verkoeling nodig, en: vroeger stonden hier ook bomen. Vorig jaar riep ik nog: er mag niets boven de heg uitkomen. Maar ja, als je druk in de weer bent met water geven in de tuinen ontsnapt dit aan je aandacht en staan ze er ineens. En eerlijk: wat mooi! En bomen, zaailingen (?), die hun eigen plek uit kiezen staan goed en kunnen een stootje hebben (de vijg rechts op de foto is geen zaailing, die is een geschenk van een 'Bronner', dank!). Bij mij thuis gebeurde hetzelfde en ik ben er erg gelukkig mee, juist ook omdat deze bomen mijn huis op een natuurlijke manier koelen (geheel gratis, en ik hoef er niets, of weinig, aan te doen). Ik had er wel eens over gelezen, en ontdek nu: het werkt echt. Het is trouwens ook bijzonder goed voor de biodiversiteit, en dat is hard nodig, want daar gaat het niet zo goed mee. Al met al denk en vind ik nu: mooi laten staan, geniet er van! En: ik heb gehoord dat er plannen zijn om achter de heg bonenstaken te zetten, zodat we bonen kunnen oogsten. Kan er ook best bij, toch? Wat vindt u?

Groene groet, Mari

Het Pieterpad deel 2

Vorig jaar fietsen Els van Kampen en ik een deel van het Pieterpad. We hebben toen de noordelijke provincies gefietst en moesten natuurlijk dit jaar de rest uitfietsen.

Op maandag 4 augustus ben ik met de auto naar Veenendaal gereden, waar Els woont. Fiets afgeladen en bagage op de fiets geladen en na een kop koffie pad gegaan. Het was prachtig fietsweer, droog en 22 graden. De eerste dag zouden we naar Groesbeek gaan, zo'n 57,5 km verderop. De eerste tegenslag was al bij Wageningen...het pontje was uit de vaart genomen wegens onderhoud. Dan maar omrijden naar de pont bij Renkum. Dwars door de Betuwe en bij Nijmegen de brug over richting Berg en Dal. Dat doet zijn naam wel eer aan moet ik zeggen. Soms kon zelfs onze e-bike (inclusief bagage natuurlijk zwaar) hier niet tegenop en moesten we de helling lopend doen. Naar beneden ging beslist sneller. Met 39 km/uur naar beneden suizen is ook niet echt lekker, dus dan maar in de remmen. Uiteindelijk kwamen we moe, maar voldaan in Groesbeek, alwaar we eerst maar eens een lekkere visshotel zijn gaan eten. Vervolgens onze B&B opgezocht, waar we heerlijk hebben geslapen.

Na een lekker ontbijtje weer op de fiets. We volgen fietsknooppunten, maar de bordjes staan vaak op de gekste plekken. Daardoor missen we enkele bordjes en zijn van het padje af. Maar met behulp van een ouderwetse, papieren kaart, zijn we bij Gennep toch snel weer op de route. Ah...een pontje bij Afferden over de Maas, waarna we na 53 km fietsen in Venray arriveren. Daar is de op 1 na grootste kermis van Nederland aan de gang. Het hele centrum is vol flikkerlichtjes, harde muziek, de geur van suikerspinnen en gebrande noten. Wij laten de kermis voor wat het is (ik kan me de tijd niet heugen dat ik op een kermis was) en zoeken onze weg naar de B&B. Wij zijn lid van vrienden op de fiets en overnachten vaak in een B&B, aangesloten bij deze stichting. Dat is niet wat je op TV ziet bij dat programma Bed en Breakfast ☺ Het zijn meestal eenvoudige kamers met (gedeelde) badkamer en ontbijt. Een enkele keer een verbouwd tuinhuis. Het kost slechts 25 euro pp per nacht, dus goed te doen. Dit keer was het bij een oudere heer in een groot huis in een bossige omgeving. Een pannenkoekenhuis in de buurt, de Perdstal, verzorgde ons eten die avond.

De volgende dag bij vertrek bleek dat de fiets van Els geen ondersteuning gaf. De fietsenmaker zag geen oplossing, want de fiets was al bijna 10 jaar oud, dus geen onderdelen meer. Zo snel wordt in onze maatschappij alles dus afgedankt. Maar Els zag geen probleem en fietste dapper door. Na een zandbad, veroorzaakt door een vrachtwagen op een bospad en een nat pak dankzij een op het fietspad gerichte sproeier hebben we heerlijke koffiededronken in Grubbenvorst in een ijssalon. Verfrist op weg naar Venlo. Daar zijn we ook nog bij een fietsenmaker geweest, maar deze had hetzelfde verhaal...te oud, niets meer aan te doen. Maar de fietsenmaker had zo'n medelijden met ons dat hij ons in zijn busje naar de B&B in Baarlo heeft gebracht, 6 km verderop. Weer 42 km dichterbij Maastricht gekomen.

De 4e dag hebben we i.v.m. de fiets van Els een wat snellere route gereden. Mooi, langs de Maas en een pontje bij Kessel. Vanaf Roermond (hele gezellige stad) 15 km langs de provinciale weg naar Echt. Heel saai, maar wel snel. In Echt in een dorpscafé iets gedronken en gekeuvelde met echte Echtenaren. Heel gezellig. Weer 44 km op de teller erbij. 2 dingen in Echt vielen echt op: De heerlijke lamskoteletjes en een Ajax lamp aan het plafond in onze kamer. Aangezien een e-bike zonder ondersteuning best wel zwaar fietst (hulde aan Els!!!!) doen we de laatste etappe de volgende dag met een boemel van Arriva. Zo zien we toch de heuvels van Limburg, maar dan zonder inspanning. In Maastricht aangekomen fietsen we meteen naar de Sint. Pietersberg om ons af te melden. Is dat nou alles, dat heuveltje? Dat noemen ze een berg!!

Gauw naar ons NH-hotel gefietst en daarna met de bus naar het centrum. Deze middag en de dag erna hebben we in Maastricht doorgebracht met de volgende activiteiten: koffie met vlaai eten, ijs bij Pinky, boottocht op de Maas, een fototentoonstelling van Jimmy Nelson over Hollandse klederdrachten (mochten jullie binnenkort nog in Maastricht komen is dit een echte aanrader). Ook een rondwandeling, het nationaal Historisch museum, met mosasauriër Carlo uit de krijtperiode, de Dominicaner kerk, alwaar een giga boekwinkel in gevestigd is, zijn de moeite waard. Lekker eten, vlaai, ijs, gezellige drukte en zon maken Maastricht tot een heerlijk en gezellig uitje.

Zondag 10 augustus zijn we weer huiswaarts gegaan. Veel treinvertragingen, omleidingen, extra overstappen, honderden Ajaxsupporters op Den Bosch en een boze conducteur deden ons uiteindelijk belanden op station Ede-Wageningen. 5 uur onderweg met fietsen en bagage, we zijn weer even genezen van de trein ☺. Maar, met een dalurenkaart heb je toch voor 25 euro een hoop "lol" dankzij onze NS.

Gelukkig stond Dik van Kampen bij het station om ons per auto terug naar Veenendaal te brengen.

Het was weer een heerlijke, gezellige week vol belevenissen op het Pieterpad. Volgend jaar moeten we een ander pad zoeken.

En... de fiets van Els is bij haar eigen fietsenmaker gZondag 10 augustus zijn we weer huiswaarts gegaan. Veel treinvertragingen, omleidingen, extra overstappen, honderden Ajaxsupporters op Den Bosch en een boze conducteur deden ons uiteindelijk belanden op station Ede-Wageningen. 5 uur onderweg met fietsen en bagage, we zijn weer even genezen van de trein ☺. Maar, met een dalurenkaart heb je toch voor 25 euro een hoop "lol" dankzij onze NS.

Gelukkig stond Dik van Kampen bij het station om ons per auto terug naar Veenendaal te brengen.

Het was weer een heerlijke, gezellige week vol belevenissen op het Pieterpad. Volgend jaar moeten we een ander pad zoeken.

En... de fiets van Els is bij haar eigen fietsenmaker gewoon gerepareerd!!

Tot volgend jaar, Nel Westra en Els van Kampen.

In Memoriam Wil van Veeren-van Es

Op zaterdag 16 augustus overleed **Wil van Veeren** in de leeftijd van 81 jaar. Vanaf haar huwelijk met Wim woonde zij hier in de wijk, Jennerstraat 6, een plek waar ze tot het aan het einde aan verknocht was. Het was het huis waar Wim was geboren. Ze kregen samen twee kinderen, Ronald en Petra. En naast het makelaarsbedrijf van Wim waren ze altijd actief in de kerk, in de Open Hof. En Wil was dol op zingen, jarenlang zat ze op het Rehobothkoor. Door de jaren heen groeide er een mooie kring van mensen om hen heen, warme vriendschappen. Na het overlijden van Wim in 2015 sloeg Wil zich moedig door het leven. De laatste jaren waren vooral moeilijk vanwege de ziekte die ze opliep, vasculaire dementie. Langzaam sloop het haar leven binnen en bracht het wanorde en gevoelens van onmacht teweeg. Zolang mogelijk, met de hulp van thuiszorg, bleef Wil op haar vertrouwde adres. Tot het begin 2025 niet meer ging en ze naar het Flevohuis verhuisde. Ondanks alles wat niet meer lukte, bleef ze doen wat ze kon: op zondag naar de kerk, op woensdagen naar de Bijbelkring. En steeds waren er lieve mensen, engelen op haar pad die haar hielpen, ophaalden en thuis brachten, haar opzochten en verzorgden. En haar liefste engelen waren Ronald en Petra die in het buitenland woonden, maar met regelmaat een week over kwamen om kostbare tijd met hun moeder door te brengen. Op vrijdag 22 augustus namen we met velen afscheid van Wil in een dienst in De Bron. Er was een zee van bloemen. Haar lievelingsliederen werden gezongen. En de woorden van haar belijdenistekst klonken opnieuw, over God die een goed werk in haar was begonnen en die dat ook voltooid heeft (Filippenzen 1:6). Dankbaar herinneren we haar stralende en liefdevolle glimlach op haar broze gezicht. Dan zag je het licht in haar, haar puurheid. Dat zij nu mag rusten in de volheid van vrede en liefde die God is.

Fysio

Beter

Bewegen

Vestigingen:

Overtoom 256

Veeteeltstraat 20

Johan jongkindstraat 3

Tel. 020.6184658

4de Vredesmaaltijd Amsterdam-Oost:

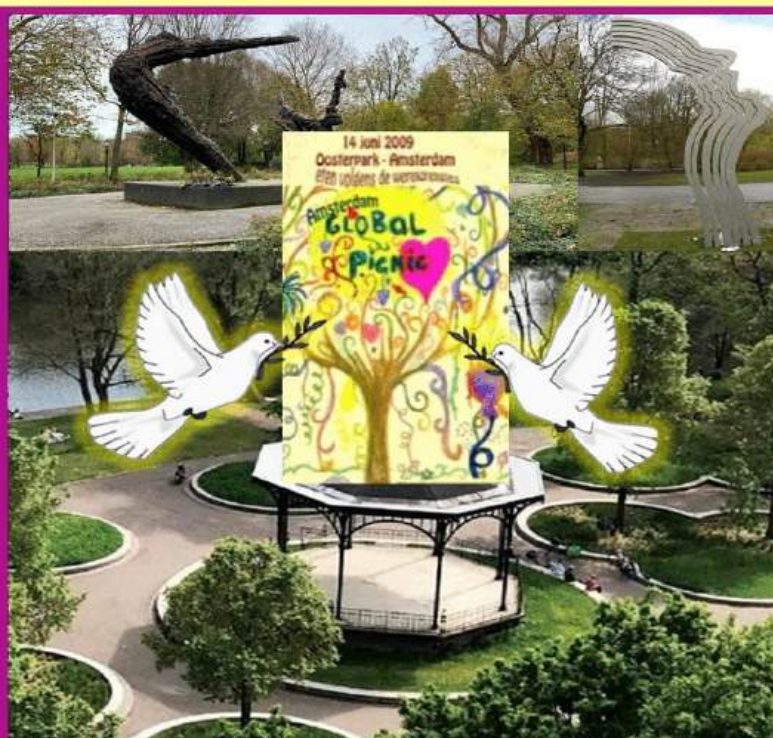

Global Picnic for Peace 2025

In samenwerking met Global picnic New York – Beijing – Hong Kong – Vladivostok – Mexico city

Bring Your Own Food – Deelnemers worden uitgenodigd om zelf eten mee te

nemen, bij voorkeur iets meer dan voor eigen gebruik om te delen met anderen.

Zondag 28 september 2025

van 13.00 tot 17 uur

Oosterpark Amsterdam - Oost

Dag mensen, Mag ik jullie wijzen op de Vierde Vredesmaaltijd Amsterdam Oost, a.k.a. World Picknick for Peace, die op zondagmiddag **28 september 2025 van 13-17 uur plaatsvindt in het Oosterpark**? Alle inwoners van Amsterdam Oost zijn uitgenodigd. Het concept is Bring Your Own Food: neem zelf ook iets lekkers voor elkaar mee. We delen alle eten samen, terwijl muziek gemaakt wordt, er kraampjes zijn etc. De Vierde Vredesmaaltijd Amsterdam Oost is bedoeld om uit te drukken dat in deze gepolariseerde tijden alle mensen broeders en zusters zijn. Iedereen mag meedoen, dus als jullie zelf nog een activiteit hebben waarmee je aan de feestvreugde wil bijdragen, laat het me dan even weten. Wanneer jullie een poster willen ophangen of als we de aandacht persoonlijk mogen komen vragen, laat me dat dan ook weten.

Hartelijke groet,

Rogier Schravendeel

Lichtflits

Op een stille autoweg stopt de taxi. Beide mannen voorin draaien zich naar me om. De chauffeur kijkt zijn buurman aan en zegt: 'Toe maar, Johnny.' Vervolgens haalt deze man uit zijn linker oksel een pistool dat hij op me richt. 'Sahib,' zegt hij. 'Geef op, je geld en je paspoort.'

Voordien raakte ik verdwaald bij een wandeling door Calcutta. Mijn smartphone lag aan de oplader in de hotelkamer. Ik hield een passerende taxi aan en vroeg de chauffeur of hij me naar mijn hotel kon brengen. 'Natuurlijk, Sahib,' antwoordde hij. 'Vindt u goed dat ik eerst deze andere heer even afzet, hier dicht bij?' Naast de chauffeur zag ik een man met een blauwe tulband om zijn hoofd.

Ik knikte en ging op de achterbank zitten. De auto reed weg. Al snel bereikten we de buitenwijken van Calcutta, met koeien langs de autobaan. De man met de tulband heeft de taxi niet verlaten.

Met het pistool op me gericht zeg ik: 'Heren. Ik kom uit Nederland. Ons land heeft jullie land altijd gesteund. We zijn tegen uitbuiting en...' --

'Geen praatjes. Doe wat mijn collega zegt,' onderbreekt de chauffeur mij.

Ik vecht blijkbaar een vooraf verloren zaak. Toch besluit ik de beroving zoveel mogelijk uit te stellen. Omslachtig haal ik mijn geld uit mijn portemonnee en geef het aan de boef met het pistool.

De chauffeur kijkt ontevreden. 'Sneller, ook uw paspoort,' roept hij.

Ik tast in mijn binnenzak en geef mijn paspoort aan de schavuit met de tulband. Het dringt tot me door dat ze mijn pasjes niet hebben opgeëist. Die kan ik natuurlijk laten blokkeren. Achter de rug van de mannen op de voorbank zie ik in de verte op de weg een witte auto naderen. Hoog boven ons schijnt onbarmhartig de zon. Het is warm. Naast me zie ik een weiland met enkele grazende koeien.

De chauffeur draait zich terug en start de auto. Onverwachts rijdt hij schuin de weg af, het weiland in.

'Verschrikkelijk!' gaat door me heen. Ze willen me alsnog vermoorden. Ik zag mijzelf al dood op de achterbank liggen. In hevige angst en wanhoop roep ik luid: 'Heere Jesus, red mij!'

Even is het stil. Plotseling is er een verblindende lichtflits in de taxi. De auto komt acuut tot stilstand. De man met de tulband opent haastig zijn portier en rent naar buiten. Daar staat een heilige koe die hem en mij vriendelijk aankijkt.

De man aan het stuur draait zich naar me om. Bevend vraagt hij: 'Sahib, wie is uw god?'

'De God van toevlucht en bescherming,' antwoord ik. 'Psalm 91.'

De taxichauffeur zegt: 'Ik wil mij de wraak van uw God niet op de hals halen.' Hij roept tegen de man buiten: 'Johnny, kom je in de auto?' Blijkbaar is de chauffeur de baas. Zodra de man met de tulband weer naast hem zit, beveelt hij hem mij alles terug te geven. Dat gebeurt. Voor mij is het als in een droom.

Vervolgens start de man aan het stuur de auto en kijkt mij in het spiegeltje aan: 'Sahib, zal ik u nu naar uw hotel brengen?'

Plots besef ik dat de witte tegenligger met zijn grote spiegelende voorruit in het voorbijgaan de lichtflits heeft teweeg gebracht. Op een uitgekiend moment: direct na mijn gebed. Wat een perfecte timing!

Mijn twee belagers hebben de witte auto niet opgemerkt. Ze omarmen vast het wonder. Door mijn exacte opleiding kan ik daarin niet geheel meegaan. Als ik ze het verschijnsel natuurkundig zou verklaren, bestaat de kans dat ze me opnieuw willen beroven. Kan ik dan niet beter zwijgen, met de glimlach van een heilige koe...?

Terug naar de Bron 15: zuiverheid der beginselen

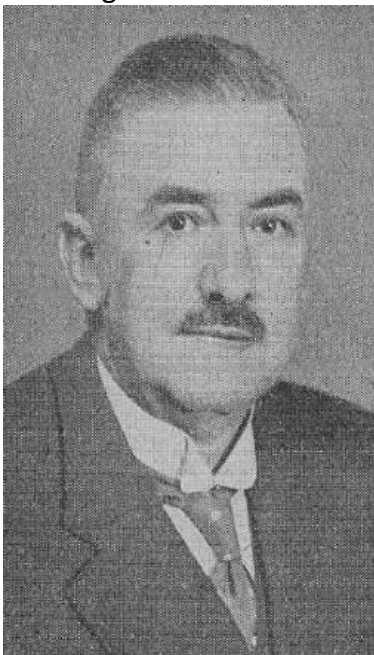
Een van de laatste daden die vertrekkend predikant Valentijn Hepp, in juli 1922 verricht, is de opening van de Prinses Julianaschool aan de Fahrenheitstraat. Deze school is een product van de vereniging voor Lager Onderwijs op Gereformeerde Grondslag en staat in de Watergraafsmeer naast de eveneens christelijke Wilhelminaschool, die al in 1900 wordt opgericht, en de christelijke M.U.L.O. Vereniging Tryfosa verzorgt hier - met als grondslag het geopenbaarde Woord Gods - het bewaarschoolwezen. De Watergraafsmeer is een gereformeerd bolwerk geworden. En de Rehobothkerk is inmiddels ook weer op zoek naar een dominee die deze erfenis van Hepp over wil nemen.

Kandidaten zijn in eerste instantie Ds. A.M. Boeijenga te Sas van Gent en Ds. D.B. Hagenbeek te Vlaardingen. In Vlaardingen zijn ze er niet gerust op, maar Boeijnga wordt beroepen. Deze bedankt echter. Een nieuw tweetal vormen nu Ds. D. van Dijk te Groningen en Ds. S.G. de Graaf te Rijswijk. De keuze valt dit keer op de laatste, en de Graaf wordt beroepen. Maar ook deze bedankt. Het begint een beetje nijpend te worden. Half november 1922 zit de Rehobothkerk al een aantal maanden zonder dominee. Nu worden Ds. P.C. de Bruijn te Oudewater en Ds. W. van 't Sant te Katendrecht op het tweetal gezet. De Bruijn wordt beroepen, maar ook deze bedankt voor de eer. Het is ons niet helemaal duidelijk wat de reden is van al deze weigeringen. Een en ander kan te maken met de hoogte van het salaris in deze toch relatief kleine gemeente. De grote en snelle demografische groei van de Watergraafsmeer, dat inmiddels is overgenomen door Amsterdam, staat pas op het punt van beginnen. Eind december 1922 wordt het nieuwe tweetal bekend gemaakt. Hierop staat wederom de Katendrechtse dominee W. van 't Sant. Mogelijk heeft deze laten doorschemeren zich geroepen te voelen. De tegenkandidaat is Ds. M. Gravendijk uit het Drentse Hoogeveen. Dominee Willem van 't Sant wordt nu inderdaad beroepen en half januari 1923 is er witte rook: van 't Sant neemt het beroep aan!

Dominee Willem van 't Sant (1883-1936) is nog geen veertig jaar. Hij is afkomstig uit een beter gesitueerd gezin uit Sleeuwijk – vader was onder andere waterschapsbestuurder - en is vermoedelijk de persoon op onderstaande foto rechts, genomen op de Rijkstraatweg te Sleeuwijk.

Willem is de middelste uit een gezin van vijf kinderen (zijn moeder sterft als hij 9 jaar oud is en zijn vader zal nog tweemaal hertrouwen) en het zal rond 1904 zijn dat hij zijn theologische studie aan de VU aanvangt. Willem woont als student in Amsterdam op diverse adressen, onder andere op de

Reinwardtstraat in de Dapperbuurt en ontvangt in 1911 als kandidaat zijn eerste beroep uit Oostburg te Zeeuws Vlaanderen. Van 't Sant, die net getrouwd is met Antje van Kesteren, neemt het beroep aan en vertrekt naar Zeeland, waar hij drie jaar werkzaam is. Tijdens zijn predikantschap wordt de kerk van Oostburg vergroot. In 1914 neemt van 't Sant een beroep aan te Voorthuizen. Hier spant de dominee zich in het bijzonder in voor het stichten van een Gereformeerde kerk in het nabije Zwarteboek. Een en ander slaagt in 1919, juist voordat van 't Sant een beroep uit Katendrecht aanneemt. Van 't Sant (foto rechts) houdt bij opening een preek aan de hand van Hooglied 2:11-13a. In Katendrecht wordt van 't Sant aangenomen als tweede dominee voor snel groeiend Gereformeerd Rotterdam Zuid. Het is een arme gemeente: veel haven- en industriearbeiders die afkomstig waren van de Zuid-Hollandse eilanden. Als pastorie dient in eerste instantie de voor dit doel afgestane woning van een gemeentelid. In 1921 krijgt van 't

Sant een eigen kerkgebouw aan het Sandelingsplein (zie afbeelding). Blijkbaar kruipt het bloed waar het niet gaan kan en al vrij zoekt dominee van 't Sant weer naar een nieuwe werkkring, of anders gezegd, de roeping die van 't Sant krijgt uit de Watergraafsmeer is onweerstaanbaar.

Op Tweede Paasdag, 2 april 1923, neemt dominee W. van 't Sant, die inmiddels een gezin met vier kinderen heeft waarvan de oudste alweer elf jaar oud is, afscheid van Rotterdam Zuid. Uit het

[Rotterdamsch Nieuwsblad](#) van 3 april 1923 nemen we het volgende over.

Tot tekst koos ds. Van 't Sant 2 Petrus 1 vers 19: "Wij hebben het profetische woord dat zeer vast is en gij doet wel dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats totdat de dag aanlichte en de morgen ster opga in uw harten". Spr. begon met er aan te herinneren dat hij 19 November 1919 door zijn ambtgenoot ds. Schoenmakers met den tekst Joh. 4 verzen 1 tot 6 bij de Gemeente van Katendrecht werd

ingeleid en wie had gedacht, aldus spr. dat ik nu reeds voor de laatste maal voor u zou optreden, na drie jaren onder u te hebben gearbeid en het is dan ook met weemoed in het harte dat ik ga scheiden. Evenwel, aldus ds. Van 't Sant, ik heb onder u gestaan als een getuige van dat profetische woord dat vast is.

Spr. verdeelde zijn rede in twee deelen:

1. De hooge beteekenis van het Woord, en

2. Acht te hebben geslagen op het profetisch Woord

Wanneer Petrus in zijn brief spreekt over het profetisch woord, aldus spr. dan bedoelt hij hiermede het Oude Testament, wat duidelijk uitkomt in de voorgaande verzen: De ouden hadden het woord door de profeten, maar wij hebben het door aanschouwen. Petrus wijst zijn lezers er op dat het profetische woord zeer vast is maar ook dat het is een licht en wie zich van dat licht bedient doet wel. Wat is het donker voor hen, die dat licht missen. Zij denken zich goden die geen goden zijn, zij leven bij het schelle licht van bioscoop of kroeg, loterij en spel, zij allen leven in een stikdonkeren nacht, aldus spr. Maar het Woord predikt ons de soevereiniteit Gods en Gods gemeente gratie,

want door het Woord zien wij het licht en door dat licht mogen wij Hem aanschouwen. Nog sterker, aldus spr., voelt gij de beteekenis van het Woord, als men tracht u op een dwaalweg te leiden. Satan is hiervan de leidsman en hij heeft geheele rijen van leidslieden die hem behulpzaam zijn. Als voorbeelden hiervan noemt spr. spiritisme, theofofie, materialisme, sterrenwichelarij en zoovele dwaalleeren in alle schakeringen. Door vastheid van beginselen, roept spr. uit, wordt gij bewaard voor valsch en gebracht tot het ware licht. Naar mijn beste krachten heb ik u steeds gebracht het ware woord Gods, aldus spr., natuurlijk met veel tekortkomingen, maar het is mij een groote blijdschap te mogen hooren, dat door mijn woord de liefde voor het ware Woord groter is geworden.

In het tweede gedeelte zijner rede waarschuwde spr. voor zoovele dwaallichten, die vaak vroom getint zijn en tevens voor dwaalleeren {...} Bedenk, aldus ds. v. 't Sant, dat de Gereformeerde prediking een kostelijke schat is en waakt voor dien schat als een dierbaar kleinood. Tenslotte zeide spr.: Ik sta voor het laatste voor u als uw herder en leeraar, maar dit zeg ik u nog: "gij doet wel als gij acht hebt op het Woord, wanneer de morgenster in uw hart opgaat. Hierna hield ds. Van 't Sant nog enkele persoonlijke toespraken en wel het eerst tot zijn ambtsbroeder ds. Schoenmakers, die hij bedankt voor de aangename samenwerking. Vervolgens tot de Kerkeraad, afgevaardigden van onderscheidene gemeenten, verschillende commissiën en vereenigingen en tenslotte tot de Gemeente. Na het dankgebed sprak ds. Schoenmakers den scheidenden leeraar namens Kerkeraad en Gemeente zeer gevoelvollen woorden toe, waarna de Gemeente staande aanhief Psalm 121 vers 4. [...] Tot slot werd gezongen Psalm 89 verzen 13 en 14.

Op zondagochtend 14 april 1924 wordt dominee van 't Sant in de Rehobothkerk in de Watergraafsmeer door dominee Wientjes van Oudshoorn ingewijd. Het gezin heeft inmiddels zijn intrek genomen in de pastorie aan Zacharias Jansestraat 55. In de avond van dezelfde dag houdt van Willem van 't Sant zijn eerste preek in de Watergraafsmeer. Het gebouw is zowel 's ochtends als 's avonds flink bezet. Van 't Sant belooft de gemeente geen tweede ds. Gezelle Meerburg, geen tweede ds. de Haan, Douma, Schouten of Hepp te zullen zijn, maar zichzelf te zullen blijven. "Want een mens is aangenaam aan de hand van wat hij heeft, en niet aan de hand van wat hij niet heeft," aldus de nieuwe dominee van Gereformeerd Watergraafsmeer.

Dominee van 't Sant is inderdaad zeker geen dominee Hepp. De gang van zaken in de Watergraafsmeer hervat zijn gang en in tegenstelling tot zijn voorganger zoekt van 't Sant niet de publiciteit, maar houdt zich vooral met Watergraafsmeerse zaken bezig. Een typisch Watergraafsmeerse zaak is bijvoorbeeld het evangelisatielokaal dat de Gereformeerde kerk heeft in de De Wetbuurt. Om de gang van zaken daar wat meer luister bij te zetten, zou een eigen orgel een fantastische aanwinst zijn. Maar een orgel kost nogal wat geld. Dominee van 't Sant ondersteunt het comité dat opgericht is om via een bazaar de noodzakelijke gelden bijeen te brengen, onder penningmeesterschap van mevrouw C. Burger-Langendijk op Zacharias Jansestraat 21. Op maandag 24 december, donderdag 26 december en vrijdag 28 december 1923 wordt de bazaar gehouden in het gebouw van bewaarschool Tryfosa in de Wakkerstraat (zie afbeelding hiernaast). We kennen de uitslag van de inzameling helaas niet, maar we gaan er vanuit dat het orgel(tje) in het evangelisatielokaal er wel gekomen zal zijn.

Gelden bijeen te brengen, onder penningmeesterschap van mevrouw C. Burger-Langendijk op Zacharias Jansestraat 21. Op maandag 24 december, donderdag 26 december en vrijdag 28 december 1923 wordt de bazaar gehouden in het gebouw van bewaarschool Tryfosa in de Wakkerstraat

(zie afbeelding). We kennen de uitslag van de inzameling helaas niet, maar we gaan er vanuit dat het orgel(tje) in het evangelisatielokaal er wel gekomen zal zijn.

In 1924 lijken er enige moeilijkheden in Gereformeerd Watergraafsmeer te bestaan in verband met een wijziging van de liturgie van de eredienst. Dominee van 't Sant laat vermoedelijk in dat kader in het gereformeerde dagblad *De Standaard* de volgende mededeling plaatsen.

Ds. W. van 't Sant verzoekt ons er op te wijzen, dat de liturgische dienst, 1 Juni te Watergraafsmeer in te voeren, niet een omzetting van den geheelen eeredienst is, doch slechts een geringe wijziging en naar hij hoopt een verbetering.

We horen hier verder niets meer over. Dominee van 't Sant treedt net als zijn voorgangers geregeld elders in het land op en wordt gevraagd als spreker door diverse verenigingen, waaronder de Amsterdamse Christelijke Besturenbond in de Amsterdamse Beurs. We nemen zijn toespraak aldaar van 28 november 1924 hieronder over, om zo dominee van 't Sant een beetje beter te leren kennen.

De Voorzitter, de heer De Ridder, opende op de gebruikelijke wijze, sprak een kort openingswoord, waarna Ds. van 't Sant het woord verkreeg.

Spr. merkte op, dat, evenals alle terrein, ook dat van het sociale leven, door de religie beheerscht moet worden. Of liever, er moet een heilig evenwicht zijn tusschen sociaal en religieus. De religie moet tot grondslag hebben, enerzijds het afhankelijkheidsgevoel van den mensch tegenover God en anderzijds het verlangen in den mensch om dien God in alle te eeren en te dienen. Hierdoor wordt verworpen alle religieusiteit, die buiten den waren God wortelt en een maaksel van eigen vinding is.

Het begrip sociaal mag eigenlijk niet van de religie worden losgemaakt, daar slechts hij waarlijk sociaal voelt, die in den diepen zin religieus is. En niet alleen de sociale beginselen moeten beheerscht worden door de religie, ook de praktische toepassing moet geschieden in gebondenheid aan den godsdienst. Dit is niet gemakkelijk, maar toch de eisch. Want de strijd wordt niet gevoerd om het recht van den mensch, niet om materiele belangen in de eerste plaats, maar alleen en in hoofdzaak voor het recht Gods, Die roeping mogen onze Christenen niet verwaarlozen. En hiervoor bestaat gevaar, in welk verband Spr. wijst op de gevaren van het anti-religieuze, die onze menschen in het leven bedreigen.

Na het klassenstrijd-principe geoordeeld te hebben, staat Spr. stil bij het ontstaan der sociale kwestie. Tweeërlei moet voorts goed onderscheiden worden, n.l. dat de sociale ongelijkheid van God gewild is en dat het eisch der religie is den socialen noog te lenigen en voor de gerechtigheid, ook op dit terrein, te strijden. De taak, die de religie stelt, is voor den Staat het bevorderen van den normalen groei der maatschappij; voor de Kerk het in 't licht stellen van de zondefactor in het maatschappijleven en het verkondigen der juiste beginselen, die dat leven moeten beheerschen, en voor de sociale bonden bestaat die taak in het bevorderen van een gezonde sociale geeft door herstel der zuivere religie.

Principieel verschilt daarom onze Sociale Actie van die der anti-religieuzen. Met een vurige opwekking om steeds de zuivere beginselen tot richtsnoer te nemen, besluit Spr. zijn rede.

Aldus de Watergraafsmeerse predikant, die een belangrijke taak ziet in het onderscheiden van zuivere en onzuivere beginselen. Hoe zal dit verder gaan. Dat leest u bij leven en welzijn in een volgende aflevering van *Terug naar de Bron*.

Rogier Schravendeel

Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat
 Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de
 heilige Geest, die ons gegeven is. Toen wij nog
 hulpeloos waren is Christus immers voor ons, die
 op dat moment nog schuldig waren, gestorven. —
 Romeinen 5:5-6

<https://dawo.nl/?p=9233>

Unu Pikin

De diaconie heeft uit het legaat van Truus Mentink € 1000,00 geschonken aan de Stichting Suriname Jaarkalender ter besteding aan één van de organisaties die door onze stichting worden ondersteund. We hebben gezocht naar een project in de geest van Truus en zijn uitgekomen bij Unu Pikin ('Onze Kinderen'). De Stichting Unu Pikin zet zich sinds 2003 in voor Suriname en levert een bijdrage aan het verbeteren van het onderwijs, in Paramaribo, de districten en het binnenland. Dit doet Stichting Unu Pikin vanuit de sociale werkplaats met werk, stage en dagopvang voor mensen met een beperking en (oud -) leerlingen van het voortgezet speciaal onderwijs. De werkplaats heeft een meubelafdeling voor scholen en particulieren, een fietsenafdeling met reparatie en verkoop, en een boekenafdeling met verkoop en gratis distributie (onder andere van schoolboeken).

We hebben aan Unu Pikin gevraagd een concreet doel aan te geven (wij doen nooit zomaar schenkingen maar vragen altijd om concrete bestedingsdoelen die ook achteraf controleerbaar zijn). Zij gaven aan behoefte te hebben aan bedrijfs- cq werkkleding. Inmiddels is die aangeschaft. Daarover staat ook een stukje in hun laatste nieuwsbrief (zie hieronder). Wilt u de hele nieuwsbrief van Unu Pikin lezen, of de nieuwsbrief van onze stichting ontvangen, stuurt u mij dan svp een berichtje (dickspijker@xs4all.nl).

Met hartelijke groeten,

Namens Stichting Suriname Jaarkalender,

Dick Spijker

www.surinamekalender.nl

De Boerbuiten Dankzij een financiële bijdrage van Suriname Jaarkalender hebben we voor alle medewerkers werkkleding kunnen kopen: broeken, werkjassen en truitjes met het logo van Unu Pikin, vóór klein en achterop groot. De medewerkers zijn trots op hun mooie werkkleding en schoenen (zie voorpagina).

In Suriname is het gebruikelijk om een uniform te dragen. De overgang van lagere school naar middelbare school, en daarna naar vervolgonderwijs of werk is zo voor iedereen zichtbaar. Bij veel bedrijven hebben de medewerkers herkenbare werkkleding. Ook op straat, op weg van huis naar werk, worden deze mensen aan hun kleding (h)erkend als werknemers. Ook voor onze medewerkers is dit belangrijk. Het dragen van Unu Pikin-bedrijfskleding hoort bij hun status als werknemer.

UITNODIGING

Zondag 21 september 2025

14.00 - 17.00 uur

Presentatie SurinameKalender 2026

Programma

Opening door Marianne Beekman, dagvoorzitter

Welkomstwoord door Mark Zwaan, voorzitter

Muziekformatie 5ive Star

Uitreiking eerste exemplaar aan Carl Haarnack

Voordracht door Carl Haarnack (Buku Bibliotheca Surinamica)
Verzamelen om de geschiedenis levend te houden

Muziekformatie 5ive Star

Uitslag fotojury door
Douwe van Barneveld (Zeister ZendingsGenootschap)

Voordracht door Anita Plowell (radio Double7fm)
Sophie Redmond en Wij

Afsluiting programma

Verkoop SurinameKalender 2026 (contant en pinnen) en napraten

Nieuwe lokatie:

Muziekvereniging Soli
Kerkpad 83
2071 CX Santpoort-Noord

Toegang gratis, inclusief koffie en thee
Andere drankjes zelf afrekenen (alleen pinnen)

Er zat (weer heel veel mooie) muziek in Kerk de Bron,

Afgelopen zomer, 6 weken zijn er op de woensdagen, om 13u en 20u een twaalfstal concerten geweest in onze prachtige kerk. Het was een hele mooie ervaring voor zowel buurtbewoners, gemeenteleden en ook veel mensen van buiten de wijk en de stad.

Bezoekersaantallen overtroffen de verwachtingen, mede ook door actieve benadering van de musici van hun eigen fanclubs.

Hierbij een kort overzicht van alle concerten;

Woensdag 23 juli 13.00u: Jeannine Caland (zang en viool) en Peter van der Kamp (vleugel)

Jeannine en Peter brachten ons een prachtig programma met muziek van Schumann en Brahms

Bezoekers: 100, Online/streaming: 80

Woensdag 23 juli 20.00u: Elena Manevska (vleugel) en Wim Rozendaal (zang en gitaar) zij brachten prachtige klanken met geraffineerd gitaarspel, een warme stem en virtuoos pianospel!

Bezoekers: 26, Online/streaming: 220

Woensdag 30 juli 13.00u: Chris van der Veer, orgel

In het kader van Amsterdam 750 jaar klonk er orgelmuziek van alleen Amsterdamse componisten, zoals J.P Sweelinck, A. van Noordt, J. Bonset, W. Vogel e.a.

Bezoekers: 45, Online/streaming: door technische storingen geen uitzending e/o opname beschikbaar

Woensdag 30 juli 20.00u: Singer-songwriters Stavanger; Hanneke, zang en Frank gitaar en zang, een avond met prachtige luisterliedjes door henzelf geschreven.

Bezoekers: 30, Online/streaming: 74

Woensdag 6 augustus 13.00u: Soulmuziek door de Soulberries, een groep Jonge muzikanten die heerlijk swingende soulmuziek liet horen met groovy drums, funky basslines, strakke gitaren, een zwoele synthesizer en de mooie stem van Lois.

Bezoekers: 30, Online/streaming: 132

Woensdag 6 augustus 20.00u: Jazz improvisaties door de gebroeders Frank en Maarten de Bruin (vleugel en trompet). Heerlijke muziek voor een warme zomeravond, "What a Wonderful World" kleurde de wereld nog een beetje mooier!

Bezoekers: 20, Online/streaming: 105

Woensdag 13 augustus 13.00u: Laura Frenkel (vleugel) en Siem Huijsman (cello) Prachtige klassiek muziek van Vivaldi, Vaughan Williams, Clemens Par en Johannes' Brahms

Bijzonder dat de componist Clemens Par zelf bij dit concert aanwezig was!

Bezoekers: 26, Online/streaming: niet bekend

Woensdag 13 augustus 20.00u: Dick Feleus (zang en Anne Leemhuis (accordeon)

We waanden ons op vakantie in Frankrijk, met prachtige chansons met verve gebracht door de twee heren, kortom Merci Beaucoup voor dit concert

Bezoekers: 40, Online streaming: 125

Woensdag 20 augustus 13.00u: David Harris (hobo) en Gerard van Zeijl (orgel)

Deze goed op elkaar ingespeeld muzikanten brachten muziek van Händel, Viviani, Bach, Babel, Morricone, Satie en Hertel.

Bezoekers: 40, Online/streaming: 265

Woensdag 20 augustus 20.00u: de Blueband met Hein van der Kroon.

Minstens 400 jaar muziekervaring op het podium met jazz en soulnummers door Wim van Neck, saxofoon en algehele leiding, Theo van der Vlugt, gitaar, Alex Teunen, gitaar, Reinout Graaff, basgitaar, Tony Foletta, drums en Hein Heijnen, vleugel

Bezoekers: 46, Online/streaming: 110

Woensdag 27 augustus 13.00u: Het Abcouder Pianotrio, zij brachten het programma “The Grand Dessert with a Twist”, prachtige klassieke muziek van Cesar Cui, Rebecca Clarke, Paul Reade, Astor Piazzolla en Joachin Turina

Els Goossens (viool en altviool), Laura Frenkel (vleugel) en Siem Huijsman (cello) traden voor 8^e keer op in de concertreeks over de afgelopen jaren, gegarandeerd een uur kwaliteitsmuziek!

Bezoekers: 75, Online/streaming: 81

Woensdag 27 augustus 20.00u: Afsluiting van de concertreeks door Chris van der Veer (orgel)

Het programma bestond uit verzoeknummers opgegeven door de aanwezigen, met muziek van Rippen, Bach, Procol Harum, Schubert en Jan Zwart

Bezoekers: 40, Online/streaming 125

Als u dit moois heeft gemist kunt u de meeste opnames nog terugzien via de website van kerk De Bron. Helaas zijn de opnames van 23 juli 13u en 30 juli 13u om technische redenen niet gelukt.

Ontzettend veel dank aan alle muzikanten die belangeloos hebben opgetreden, en ook aan onze vrijwilligers Wim (audio en videoregistraties) Marlies en OJ (catering) en René (ontwerp posters).

Tevens enorm veel dank aan de Gemeente Amsterdam dit het gehele project financieel heeft ondersteund!

Ik heb de concerten de afgelopen 5 jaar met veel plezier geprogrammeerd. Gezien de animo die er inmiddels is voor deze concerten in de zomer zou het fijn als deze ook in de toekomst kunnen blijven plaatsvinden.

In verband met mijn pensionering in november zal mijn rol bij dit evenement minder zijn, dus bent u iemand, kent u iemand die hier een bijdrage aan kan leveren, meldt u aan bij ondergetekende.

Ik wens u nog vele mooie muzikale zomers toe met prachtige concerten vanuit de Bron.

Chris van der Veer

Beheerder kerk de Bron

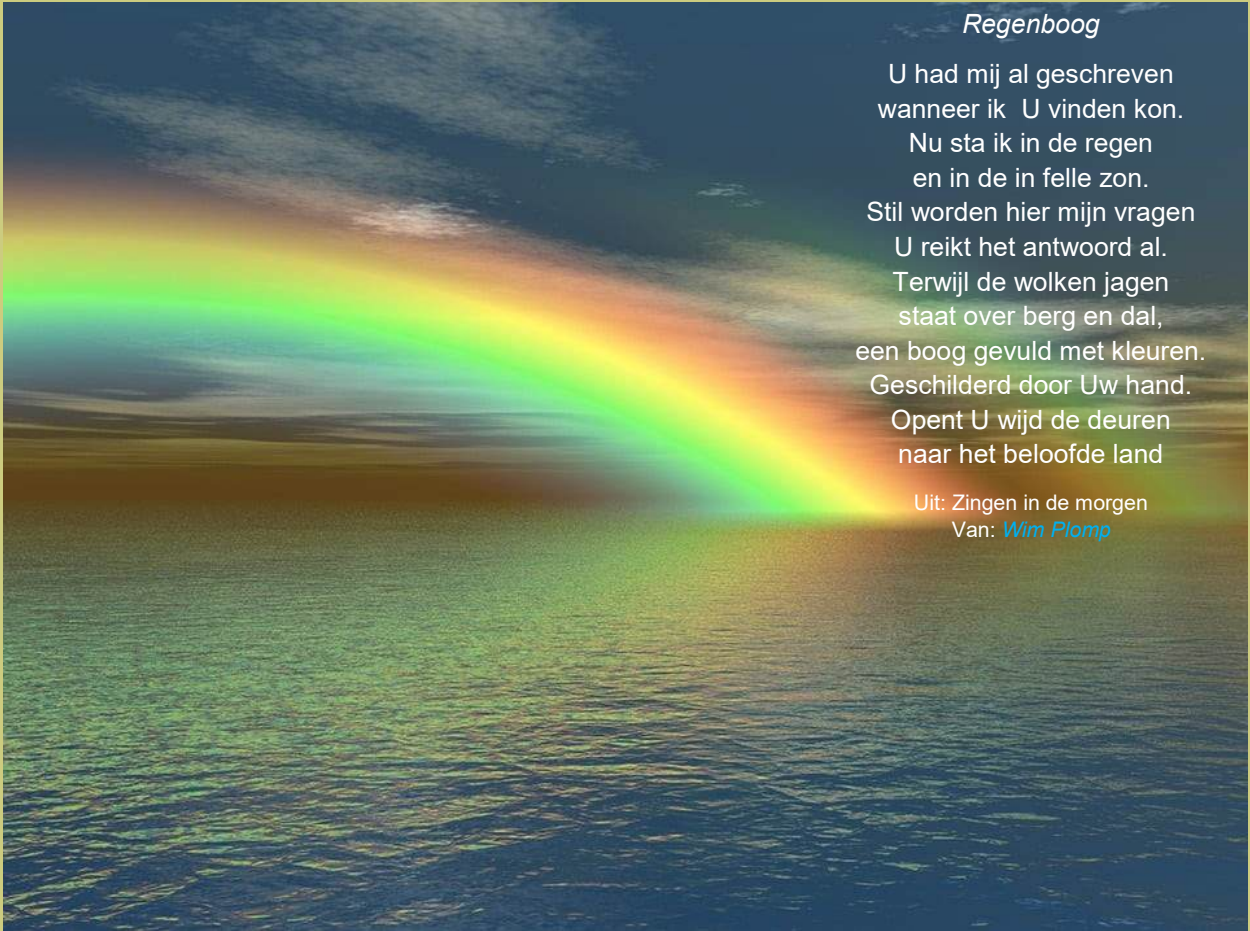
Mijn wens is maar klein ik hoop dat je snel weer de oude mag zijn

**Ab Donselaar, John Claassen, Elly Bakker, Rick Eggink
Eke Smid**

En die niet bij naam genoemd willen worden

Regenboog

U had mij al geschreven
wanneer ik U vinden kon.
Nu sta ik in de regen
en in de in felle zon.
Stil worden hier mijn vragen
U reikt het antwoord al.
Terwijl de wolken jagen
staat over berg en dal,
een boog gevuld met kleuren.
Geschilderd door Uw hand.
Opent U wijd de deuren
naar het beloofde land

Uit: Zingen in de morgen
Van: *Wim Plomp*